

340

UCHWAŁA SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 5 czerwca 1997 r.

w sprawie Obrońców Poczty Polskiej w Wolnym Mieście Gdańsku, rozstrzelanych w dniu 5 października 1939 r. w Gdańsku.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej, mając na względzie heroizm Żołnierzy Westerplatte i Obrońców Poczty Polskiej w Wolnym Mieście Gdańsku, którzy pierwsi w Europie przeciwstawili się hitlerowskiej agresji, oraz wielkie, moralne znaczenie ich zbrojnego oporu dla zmagania Narodu Polskiego w jego niezłomnej, wieloletniej walce o odzyskanie wolności i demokracji, z dużym szacunkiem i uznaniem przyjmuje do wiadomości dwa wyroki Wielkiej Izby Karnej Sądu Krajowego w Lubece, zapadłe 27 grudnia 1996 r. i 7 stycznia 1997 r., na mocy których polscy pocztowcy Alfons Flisykowski i Maksymilian Cygalski, rozstrzelani z rozkazu Wojennego Sądu Polowego, zostali prawnie zrehabilitowani oraz uznani za żołnierzy broniących wolności Ojczyzny.

Senat wyraża przeświadczenie, że już wkrótce aktem sądowej ekspiacji zostaną objęci pozostali Obrońcy Poczty Polskiej, rozstrzelani w dniu 5 października 1939 r.: Jan Banaszkowski, Władysław Bazgier, Stefan Bączkowski, Andrzej Binkowski, Alojzy Bela, Heliodor

Becker, Florian Budziak, Jan Ellwardt, Kazimierz Gdaniec, Konrad Grotha, Jan Klimek, Franciszek Klinkosz, Władysław Koprowiak, Franciszek Krause, Franciszek Kuntz, Władysław Kupka, Wojciech Kurowski, Augustyn Lis, Franciszek Magulski, Bernard Majewski, Franciszek Mionskowski, Jan Nowak, Stefan Nowakowski, Kazimierz Orzechowski, Brunon Pietowski, Sylwester Płoszyński, Ignacy Połom, Aleksander Racki, Franciszek Rębca, Kazimierz Rogaczewski, Józef Rzepka, Leon Schreiber, Ignacy Sikorski, Józef Strzelecki, Piotr Teschmer i Leon Wiśniewski.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej podkreśla, że wobec braku traktatu pokojowego kończącego drugą wojnę światową wyroki niemieckiego sądu mają szczególny wymiar moralny, który sprzyjać będzie zabliznianiu wojennych ran oraz wzmacnianiu wzajemnego zrozumienia między narodami.

Marszałek Senatu: w z. *Z. Kuratowska*

341

UCHWAŁA SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 5 czerwca 1997 r.

w sprawie stanu zdrowia Narodu Polskiego.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej świadomy, że:

- zdrowie narodu jest jednym z podstawowych czynników warunkujących rozwój społeczny i ekonomiczny kraju,
- stan zdrowia społeczeństwa polskiego jest niezadowolający, a sytuację zdrowotną determinuje wysoka zachorowalność i umieralność spowodowana głównie chorobami układu krążenia, nowotworami złośliwymi oraz urazami i zatruciami,
- przyczyny te powodują szereg niekorzystnych zjawisk społecznych, a sytuacja zdrowotna osłabia tempo rozwoju społeczno-ekonomicznego kraju i stanowi jeden z najważniejszych problemów społecznych,

stwierdza:

1. Wielokierunkowe działania, podjęte szczególnie w ostatnich latach, spowodowały istotny postęp w kilku ważnych dziedzinach ochrony zdrowia, co bezpośrednio wiąże się z realizacją Narodowego Programu Zdrowia, a zwłaszcza, stanowiącego jego

część, Narodowego Programu Ochrony Serca. Decydujące znaczenie dla prawidłowego rozwoju opieki zdrowotnej miało uchwalenie przez Parlament ustaw:

- o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych,
- o ochronie zdrowia psychicznego,
- o pobieraniu i przeszczepianiu komórek, tkanek i narządów,
- o zawodach pielęgniarstwa i położnej,
- o zawodzie lekarza.

Uchwalona przez Parlament w 1996 r. ustawa o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym powinna zagwarantować w przyszłości stabilne finansowanie świadczeń zdrowotnych.

2. Niezależnie od rozwiązań strukturalnych, obecny stan zdrowia społeczeństwa polskiego wymaga dodatkowych działań Rządu, Sejmu i Senatu RP oraz całego społeczeństwa, mających na celu zmniejszenie zacho-